

# A leves

## Szereplők

APA  
ANYA  
LÁNY  
FÉRFI

## I. jelenet

*Hárman ülnek egy kopott konyhaasztalnál, és csendben ebédelnek. Az apa jobbról, az anya balról, a lány pedig középen ül. Mindenki előtt egy-egy tányér leves és egy-egy kanál van az asztalon. Az anya szemmel láthatóan ideges, evés közben folyton az apát figyeli. Az apa szó nélkül ugyan, de időnként elégedetlen nyögésekkel eszi a levest. Minden kanál leves után egyre tovább forgatja szájában a falatot, mielőtt visszafojtott grimasszal végre sikerül lenyelnie. A lány közben olyan kicsire húzza össze magát, amennyire csak tudja, és csak lopva pillant fel néha a szüleire.*

LÁNY Finom.

APA *(mint akit pofon ütöttek, lassan a lánya felé fordítja a fejét, és nyögve lenyeli a falatot)*

ANYA Persze, hogy finom. Nincs ennek semmi baja. Nem is értem, miért nem tetszik apádnak. Állandóan baja van. Ha nem lenne mit ennünk, akkor az lenne a baj. Tele van vitaminnal. C-vitamin biztos van benne. Ecet, az nincs benne, de minek az? Olyan, mintha lenne. Így is elég savanykás. Nincs ennek semmi baja.

126 APA *(folytatja az evést)* Inkább hallgass.

LÁNY Csak azt mondtam, hogy finom.

APA Nem te.

ANYA *(elkerekedik a szeme, majd tüntetőleg leteszi a kanalat, és nem eszik)* Sose jó, amit csinálok. Apád mindig csak kritizál. „Nem elég savanyú.” Miért nem vettél ecetet?

APA *(sóhajt egyet)* Csak...

LÁNY De nem is mondtá, hogy savanyú.

APA ...hallgass.

LÁNY De hát csak azt mondtam, hogy nem te mondtad, hogy savanyú, hanem anya mondtá, hogy savanyú, pedig azt mondtá, hogy te mondtad, pedig nem. *(Ezen kicsit mindenki elgondolkodik)*

APA Mindegy. Nem neked mondtam, hogy hallgass, hanem anyád-nak. Inkább te is fogd be a szád! Egyél!

ANYA *(kérdően ránéz az apára)*

APA *(az anyának)* Te is egyél.

ANYA *(sértődötten ugyan, de nekilát a levesnek, és nagyokat hűmmögve mutatja, hogy milyen finom a leves)* Nincs más, úgyhogy abból kell jóllakni, ami az asztalon van. Nagyon finom. Kenyeret se hoztál, ugye?

LÁNY Kenyeret leveshez?

ANYA *(a lánynak)* Jaj, ugyan már, kislányom. *(Az apának)* De persze, miért is hoztál volna kenyeret? És ha nem mondom, akkor hoztál volna? Hm? Legalább rághatnánk valami száraz kórót mellé, de nem. Apád semmit se hozott, hiába mondtam neki.

LÁNY Anya, hagyd már.

APA *(keservesen felsóhajt, a bal kezével a homlokát masszírozza)*

LÁNY Egyél inkább, jó?

APA Finom ez a leves így is.

ANYA Tegnap is finom volt meg tegnapelőtt is meg már egy hete finom. Kicsit fás benne ez-az, de legalább savanyú.

APA Jó ez így.

LÁNY Fás? Az milyen? *(Turkál a tányérjában a kanalával)*

APA Nincs annak semmi baja.

ANYA Az olyan, kislányom, hogy már öreg, tudod? Öreg benne minden. Nem friss. Megette már a fene az egész levest, mielőtt az asztalra tettem volna.

APA Egyél már, asszony!

LÁNY Anya, egyél!

APA Minek kell folyton beszélni?

LÁNY De hát csak azt mondtam, hogy...

ANYA Nem neked mondta, kislányom, hanem nekem. Apád nem beszélget veled, csak zabál meg alszik. Velem se beszélget, látod. Minek is beszélgetne? Csak veszekedni tud meg dühöngeni. Úgy eszi a levesem, mintha szart főztem volna.

APA No!

LÁNY Szart?

APA Na, itt van.

ANYA Egy nagy darab...

APA No!

LÁNY Tudom, mi az a szar.

APA Eszünk, lányom.

ANYA Eszünk, kislányom. Ilyenkor nem szabad kimondani, hogy szar, mert akkor kiderül, hogy mit eszünk.

APA No már!

LÁNY A szar fás?

APA Ugyan, lányom!

ANYA Igen, lányom, a szar fás is meg savanyú is és pont ilyen híg fos, mint ez a leves.

APA Ugyan már!

LÁNY Híg fos?

APA Asszony! Fogd már be a szád, az isten áldjon meg!

ANYA Jaj, mintha te nem beszélnél így.

APA Eszünk, az isten... áldjon meg!

LÁNY (*utánozza az apját*) Eszünk, az isten áldjon meg! Az isten áldjon meg! Az isten...

APA Na.

ANYA Ne legyél hülye, lányom.

APA Hát nézd már!

LÁNY Apa, én hülye vagyok?

APA Miért lennél már hülye, kicsim?

LÁNY Én már hülye vagyok?

APA Nem vagy hülye.

LÁNY Még nem vagyok?

APA Nem... nem vagy hülye.

ANYA (*kínjában nevet*) Hát tiszta hülyét csinál belőled ez a lány, és észre se veszed.

APA Miért csinálna belőlem hülyét?

LÁNY Apa, te már hülye vagy?

ANYA *(kárörvendőn nevet)*

APA Hallgassatok már végre! Csend legyen! Miért kell állandóan végigpofázni a rohadt ebédet? Kussoljatok már!

ANYA A rohadt ebédet? *(Tovább nevet)*

LÁNY De hát én csak azt kérdeztem, hogy hülye vagy-e.

APA *(lecsapja a kezében lévő kanalat a tányér mellé, utána pedig a másik kezével akkorát csap az asztalra nyitott tenyérrel, hogy mindenki elhallgat.)*

ANYA Na, erről beszéltem. *(Győztesen hátradől a széken, és keresztbe fonja a karját maga előtt)* Válaszolj a lányodnak! Azt kérdezte, hogy hülye vagy-e.

LÁNY Anya...

ANYA Ne félj, lányom, amíg itt vagyok, nem fog bántani. Csak merjen akár egy ujjal is hozzád érni. Háboroghat itt meg finnyáskodhat, de téged nem fog bántani, nyugodt lehetsz.

APA Nem bántalak, kicsim.

ANYA Na, ugye megmondtam? Nem megmondtam? Megmondtam.

LÁNY Megmondtad, anya.

ANYA Többet senki sem fog bántani. *(Az asztal üres helyére néz, lesüti a szemét, és rövidebb csend után folytatja)* Még mindig itt lehetne. Itt ülhetne velünk, és együtt ebédelhetnénk. De még csak meg se teríthetek neki, mert a saját apja nem engedi.

APA Úgyse jön már haza.

ANYA De attól még várhatjuk.

LÁNY Nem jön haza?

ANYA Hát hazajön? Nem jön.

LÁNY Nem jön.

ANYA Így tényleg nem jön. Ha nem is várjuk, akkor nem jön. Ki tudja, mi van vele?

LÁNY Ki tudja?

ANYA Ki tudja, merre jár, vagy hogy mit eszik. Van-e mit ennie egyáltalán, vagy éhezik... Minket az nem érdekel. Nem. Muszáj volt... apádnak muszáj volt éveken át...

*Az apa szúrós tekintettel az anyára néz, mire ő jobbnak látja, ha inkább elhallgat. Az apa, aki eddigre már mindkét kezét ökölbe szorítja, most pedig próbálja észrevétlenül ellazítani. Nyugalmat erőltet magára, ki-mért mozdulattal felveszi a kanalat a jobb kezével, majd masszírozni kezdi a halántékát, de kiesik a kezéből a kanál, ami a padlón csöröm-*

*pölkve zavarja meg a koncentrációját. Becsukja a szemét és próbál megnyugodni.*

LÁNY Majd én felveszem! *(És már indul is a kanálért)*

APA Ne!

ANYA Istenem... *(Forgatja a szemét, majd szégyenében a tenyerébe temeti az arcát, és az ujjai között szánakozva nézi az apát)*

APA Nem kell, majd én felveszem, kicsim.

ANYA ...szánalmas vagy.

LÁNY De, felveszem. Itt van. Megmossam? Megmosom. *(Meg se várja a választ, és már megy is a konyhába)*

APA Hagyd!

ANYA *(kezdetben magának, majd egyre teátrálisabban)* Istenem, mit vétettem? Mit követtem el, hogy ilyen lett a férjem? Én egy romantikus, rendes emberhez mentem hozzá, akinek jó humora meg munkája is volt. Akkor még törődött velem, pedig akkor se volt pénze tengerre vinni, de legalább ígérgette. Legalább ígérgette. Aztán szültem neki egy gyönyörű kislányt, aki bearanyozta a napjainkat...

LÁNY Vigyek be almát? *(Hátratett kézzel megáll a konyhaajtóban, egyik kezében a kanállal, a másik kezét pedig maga mögött tartva)*

ANYA Ne szólj közbe! Most hol tartottam? Ja, igen. Aztán meg jöttél te, és akkor apád már csak ült, és egész nap bámult maga elé, közben meg...

LÁNY *(kimegy a konyhába)* Apa, vigyek be almát?

ANYA Ezt direkt csinálod, kislányom?

LÁNY Apa, kéred az almát?

ANYA Nem kéri az almát, az alma vasárnapra van... kislányom.

APA Csak szeretném megenni ezt a... levest. Csendben.

LÁNY *(bekiabál a konyhából)* Szar? Azt akartad mondani, hogy ezt a szar levest?

APA Nem azt akartam mondani. Nem lehetne, hogy békén hagyjatok egy kicsit? Csak öt percre. Csak öt rohadt percet kérek, hogy meghalljam a rohadt gondolataimat. *(Behunyja a szemét, összeszorítja a szemhéjait, mindkét keze ökölbe szorul az asztalon)*

ANYA *(kifejezéstelen arccal és hanggal)* Apádnak gondolatai vannak, lányom.

LÁNY *(hátratett kézzel megáll a konyhaajtóban)* Apa gondolkodik.

Hagyjuk gondolkodni apát!

*Kis időre valóban csend lesz. Az apa továbbra is behunyt szemmel kivár, majd amikor megbizonyosodik róla, hogy senki sem szólal meg, kinyitja a szemét, és az anya lesajnáló tekintetét látja.*

LÁNY Én is gondolkodtam. Mi a majomtól származunk?

ANYA Apád biztosan.

LÁNY De mi is, nem?

APA Igen, kislányom, mi mind a majomtól származunk.

ANYA De apád biztosan.

LÁNY Na, de ha a majomtól származunk, akkor mi is a dzsungelben éltünk?

ANYA Ott legalább volt mit enni.

*Az apa szürcsölni kezdi a levest, közben továbbra is farkasszemet néznek az anyával.*

LÁNY De akkor egyvalamit nem értek.

ANYA Egyvalamit? Örülj neki, kislányom!

LÁNY Amikor a dzsungelben éltünk, akkor mi is szőrösek voltunk?

ANYA Most is szőrösek vagyunk.

LÁNY Igen, de úgy mindenhol.

ANYA A férfiak mindenhol szőrösek, kislányom. Olyanok, mint a majmok. Egész nap nem csinálnak semmit. Csak esznek meg szarnak meg...

LÁNY De akkor mi miért nem vagyunk szőrösek? És a férfiak se olyanok, mint a majmok, mert a majmok sokkal szőrösebbek.

ANYA Ilyen az evolúció, kislányom. Az embernek már nincs szüksége szőrre. Fejlődünk. Tudod, a férfiak régen még vadásztak. Akkor még volt mit enni. A nők otthon őrizték a tüzet a barlangban, a férfiak meg ételt tettek az asztalra.

LÁNY De a férfiak miért szőrösebbek, mint a nők?

ANYA Mert a nők előrébb tartanak az evolúcióban, kislányom. A férfiak köztünk és az ősemberek között állnak. Azért.

LÁNY *(kicsit elgondolkodik)* Értem. Tehát azért hullott ki a szőrünk, mert akkor még volt mit enni?

ANYA Nem azért, hanem azért, mert... *(Az apának)* Nem segítenél? *(Az apa nem segít)* Azért nincs, mert már ruhákat hordunk, és nincs szükségünk szőrre.

LÁNY De miért kezdtünk ruhákat hordani? Mert fáztunk?

ANYA Nem, hanem azért mert... Vagyis de igen, mert jött a jégkorszak, és nagyon hideg volt.

LÁNY De ha hideg volt, akkor miért nem maradtunk szőrösek?

ANYA *(kicsit összezavarodva)* De, szőrösek voltunk, csak... *(Az apának)* Segíts már! *(Az apa nem segít)* Tudod, akkor még nagyon hideg volt, és kellett a ruha. Meg a szőr is. Meg mondtam már, minden befagyott. Jégkorszak volt. Az jó sokáig tartott. *(Az apának)* Meddig is tartott?

LÁNY De tudod, hogy mit nem értek? *(Elgondolkodva kocogtatni kezdi a kanállal a homlokát)*

ANYA Nem tudom, kislányom, hogy mit nem értesz. Mit nem értesz?

LÁNY Azt, hogy a haj miért kell? Az mire jó?

ANYA *(büszkén, amiért tudja a helyes választ)* Azért kell, hogy meg ne fázzon a fejed.

LÁNY De miért kell, hogy állandóan nőjön? Mert azt értem, hogy a köröm állandóan nő, mert a macskáknak is nő, mert vadásznak és karmolnak, és ha nem nő, akkor elkopik. De a haj, az nem kopik el. Akkor az miért nő? És azt sem értem, hogy ha a testünkről kihullott a szőr, akkor a hajunk miért nem hullott ki? De ha nem is hullott ki, akkor meg miért nő állandóan? Mert megállás nélkül nő, anya. Ha nem vágjuk le, akkor életem végéig nőni fog? Akkor is nőtt, amikor ősemberek voltunk? De akkor nem tudtuk levágni, nem mindig volt ollónk, de lándzsánk se volt mindig meg tüzünk se, hogy leégessük. És akkor is élete végéig nőtt az ősember haja? De miért? Akkor az ősemberek nagy szörgolyók voltak a hajuk miatt? Vagy húzták maguk után a földön? És akkor hogy vadásztak? Hogy nem haltak ki, ha mindenbe beleakadt a hosszú hajuk? Miért nem ette meg őket valami, amikor beleakadt? Vagy ha nem nőtt, akkor most, hogy már kifejlődtünk, miért igen? Ezt nem értem. Apa, te gondolkodtál már ezen?

*Eddigre már mindketten szótlánul merednek maguk elé, és a gondolataikban próbálnak rendet tenni... sikertelenül.*

LÁNY Apa?

ANYA Apádat nem érdeklik ezek a dolgok, kislányom. Hülye ő ezekhez.

LÁNY Apa, nem vagy hülye. Tessék, hoztam neked almát. *(Előveszi az almát, amit eddig a háta mögött tartott)* Tessék, a kanalat is elmostam. *(A kanalat is az apja felé nyújtja, aki először az almáért nyúl, majd elveszi a kanalat)*

APA Köszönöm, kicsim! *(Megpróbálja megsimogatni a lány feje búbját, de csak egy suta vállveregetés sikeredik belőle)*

ANYA Vidd vissza azt az almát, hallod?  
LÁNY De hát csak apának hoztam, mert ideges.  
APA Nem vagyok ideges.  
ANYA Dehogynem, te mindig ideges vagy.  
APA Most nem vagyok.  
ANYA Pedig én nagyon úgy nézem, hogy ideges vagy. És egyre idegesebb leszel, igazam van?  
LÁNY Tessék, apa, te csak ne idegeskedj.  
APA Nem kell, kicsim. Majd vasárnap megesszük. Az már csak három nap.  
ANYA Négy.  
APA (*félrebiccenti a fejét*) Mi van?  
ANYA Négy nap.  
LÁNY Szagolgatni szabad? (*Szaglássza az almát*)  
APA Már hogy lenne négy?  
ANYA Úgy, hogy négy nap múlva lesz vasárnap.  
APA Mi van?  
LÁNY Finomabb az illata, mint a levesé. Olyan... gyümölcsös.  
APA Mit mondtál?  
LÁNY Hogy olyan...  
ANYA Négy nap.  
LÁNY ...gyümölcsös.  
APA Ma milyen nap van?  
LÁNY Szerda!  
APA Szerda. Az még három nap.  
ANYA Nem, mert csütörtök, péntek, szombat, vasárnap. Az négy nap.  
LÁNY Négy nap!  
APA Már hogy lenne négy nap? Vasárnap már vasárnap van. Csütörtök, péntek, szombat. Az három.  
LÁNY Három!  
APA Igen, kicsim, három.  
ANYA Négy. Ma szerda van, szóval szerda, csütörtök, péntek, szombat, vasárnap. Akár öt is lehetne. De csak négy.  
APA (*becsukja a szemét és sóhajt egyet*)  
LÁNY (*félénken*) Né... négy! Vagy öt. Vagy három! Ugye, apa?  
APA Ma szerda van, tehát ha azt mondom, hogy még három nap, akkor ezt nem számoljuk, mert még három. Nem ezzel együtt három. A vasárnapot meg azért nem számoljuk, mert az már vásár-



nap. Tehát három. Nem négy, nem is öt, de nem is kettő, hanem három. Három nap múlva lesz alma.

LÁNY Én értem! Megnyalhatom?

ANYA Akkor számoljuk ki órákban. Pontosan tudod, hogy nekem van igazam, csak játszod itt a...

APA Te hülyének nézel engem? Szerinted én hülye vagyok?

LÁNY Nem vagy hülye, apa! *(Kínos csendben nézik egymást a szülők, a lány egyikről a másikra néz)* Ne... nem hozzám beszéltél, ugye? *(Beleszagol az almába, majd nagyon lassan kinyújtja a nyelvét, és óvatosan megnyalja)*

ANYA Vidd vissza az almát a konyhába!

APA Edd meg, kicsim!

LÁNY Mit?

APA Az almát.

*Az anya megköszörüli a torkát és helyezkedik a székében, az apa lassan leteszi a kanalat a tányér mellé, közben végig egymás szemébe néznek.*

LÁNY Az... az almát? *(Elbűvölten nézi az almát)* Megehetem?

APA Meg.

LÁNY Anya...

APA Anyádnak ehhez semmi köze.

ANYA Vasárnap lesz alma. Négy nap múlva. Addig leves van.

APA Vasárnapig még három leves van, de most alma van.

LÁNY Alma van.

APA Az.

ANYA Kislányom, vidd vissza szépen azt az almát a konyhába, jó?

APA Harapj bele!

LÁNY Anya...

APA Harapj bele, hogy csak úgy harsogjon, és a leve csorogjon végig a nyakadon. Anya majd szerez másik almát, ugye, anya?

ANYA Szerez? Én szerezzek almát? Honnan szerezzek?

LÁNY A fán terem.

ANYA Tényleg? A fán? És hogy szerezzek? Lopjak?

LÁNY Lopjál.

ANYA És ha börtönbe kerülök, akkor ki főz majd levest?

APA Almalopásért nem kerülsz börtönbe.

LÁNY Azért nem.

ANYA Te már csak tudod, nem igaz?

LÁNY Tudom.

134 ANYA Nem te.

LÁNY *(szomorúan)* Nem, nem én.

APA Anya majd szerez neked másik almát, kicsim. Te edd csak meg nyugodtan.

LÁNY Megehetem? *(Szagolgatja az almát)*

ANYA Kislányom. Apád csak azért mondja, hogy edd meg az almát, hogy engem bosszantson.

APA Anyát bosszantja, ha eszel, kicsim.

LÁNY Anya... *(Teljesen zavarban van, és már a sírás kerülgeti)*

APA Egyed meg szépen azt az almát, kicsim!

ANYA Kislányom, gyere csak ide, csillagom.

APA Ne menj oda!

LÁNY Kértek belőle? Mindhármunknak jut. *(Próbálja kettétörni)*

Apa, elosztod?

ANYA Gyere ide, kislányom, majd én elosztom.

APA Az egész alma a tiéd, kicsim. Edd meg mind!

LÁNY De anya elosztja, és akkor mindenkinek jut. *(Odamegy az anyjához és odanyújtja neki az almát)*

ANYA Majd én mindjárt elosztom. *(Elveszi az almát és feláll a székből)* Ezt apádnak köszönheted. *(Mohón falni kezdi az almát)*

APA Én megmondtam.

LÁNY Anya, ne! *(Sírni kezd)*

APA Gyere ide, kicsim!

ANYA *(teli szájjal és sírva)* Tessék! Ez kellett? Most már nincs alma. Ez kellett?

APA Milyen anya vagy te?

LÁNY Apa... *(Odabújik az apjához és sír)*

APA Itt vagyok, kicsim, itt vagyok.

ANYA Ezt akartad? Ezt? Itt van. *(A csumát is megeszi)*

APA Semmi baj, kicsim.

LÁNY *(nézi, ahogy az anyja teli szájjal rág és az orrán szuszogva nyeli az almát)* Anya, úgy volt, hogy mindenkinek jut.

ANYA Mhm... Igen. *(A haját kisimítja az arcából)* Jut mindenkinek. Leves. Az jut mindenkinek. *(A többiek szótlanul nézik, amint leül az asztalhoz, kezébe veszi a kanalat, majd amikor lenyeli az utolsó falat almát is, nekilát a levesnek)* Nagyon finom ez a leves. Tele van vitaminnal.

APA Menj, kicsim! Ülj szépen a helyedre!

LÁNY De apa...

APA Menj!

LÁNY *(szomorúan a helyére ül, kézbe veszi a kanalat, és az anyját nézi)*

APA Egyél, kicsim! *(Kézbe veszi a kanalat, és az anyát nézve enni kezdi a levest)*

ANYA Egyél csak, más úgysincs.

LÁNY *(dühösen leteszi a kanalat)* Nem vagyok éhes.

APA Dehogynem, egyél csak!

LÁNY *(az anyjának)* Dögölj meg!

APA No!

LÁNY Dögöljetek meg mindketten!

ANYA No!

LÁNY Utállak benneteket!

APA Kislányom!

ANYA Tiszta apja.

LÁNY Rohadjatok meg mind!

APA Nohát!

ANYA Le se tagadhatod, hogy a te lányod.

APA Te etted meg a vasárnapi almát. *(A lánynak)* Anyád ette meg az almát, velem mi bajod van?

LÁNY Utállak benneteket! Dögöljetek meg mindketten!

APA *(az asztalra csap)* Elég legyen!

ANYA *(az asztalra csap és utánozza az apát)* Elég legyen!

LÁNY Ne csapkodjátok már az asztalt!

APA Csend legyen! Mindenki fogja be a száját!

LÁNY Ne kiabáljatok!

APA *(féláll az asztaltól)* Elég!

ANYA *(forgatja a szemét)* Na, kezdődik...

APA Nem bírom tovább. Hagyjátok abba az ordibálást!

LÁNY Ti ordibáltok, ti hagyjátok abba!

ANYA Mindenki ordibál. Igen, ez az! Mindenki ordibál!

*Hirtelen mindenki elcsendesedik.*

ANYA Hallottátok?

APA Nem.

LÁNY De, de. Én is hallottam.

APA Menjete a konyhába.

LÁNY Beengedjem, anya?

136 APA Ne!

ANYA Gyere, kislányom, nézzük meg, hátha találunk még egy al-  
mát. *(Feláll, a széket az asztalhoz tolja, és próbálja kitessekelni a lányt)*

LÁNY Ne, anya. Ne hagyjuk most itt apát.

APA *(egy nagy sóhajtással leül)* Nem lesz semmi baj.

ANYA Gyere szépen, nem lesz semmi baj.

LÁNY Apa...

*Az anya bevezeti a lányt a konyhába, az apa pedig kézbe veszi a kanalat és turkálni kezd a tányérban, majd meggondolja magát, leteszi a kanalat, és maga elé meredve ül.*

LÁNY Apa gondolkodik.

ANYA Igen! Apa gondolkodik.

LÁNY Apa...

## II. jelenet

*Kinyílik az ajtó és egy férfi lép be rajta, kezében táska van, amit letesz az ajtó mellé a földre. Elsétál az apa mellett, közben a konyha irányába tekint, majd az apa előtt megkerüli az asztalt, megáll az üres szék mögött, ez alatt az idő alatt egyszer sem néz az apára. Az apa továbbra is maga elé néz, de már kezdenek megjelenni rajta az idegesség jelei.*

FÉRFI Már megint?

APA Ja. Megint.

*A férfi kihúzza a széket és oldalvást leül rá, a jobb könyökét hanyagul a széktámlára támasztja. Továbbra sem néz az apára, de a gesztusai mindig felé irányulnak.*

APA Megint.

FÉRFI Nem lesz ez így jó.

LÁNY *(kintről sírva)* Apa!

APA *(a konyha felé billenti a fejét, és az egyik lába idegesen rángani kezd)*

ANYA *(kintről)* Maradj itt, kicsim!

APA Nem, ez így nem lesz jó.

LÁNY *(kintről)* Apa...

ANYA *(kintről)* Hallgass, lányom, apád most gondolkodik.

FÉRFI Szóval mire jutottál?

APA Tudom, hogy mire gondolsz, de felejts el.

FÉRFI Ó, dehogy tudod.

APA Jaj, hogyan tudnám? Mintha nem tudnád, hogy tudom.

FÉRFI Akkor miért nem úgy csinálod?

APA Mert nem akarom.

FÉRFI Nem akarod.

APA Nem.

FÉRFI Olyan lehetőség nincs, hogy nem akarod, ugye tudod? És miért nem akarod?

APA Mert... *(Nem folytatja, mert ingerültté válik, majd sikerül erőt venni magán és leküzdeni a dühét)* Ne kezdjük már megint.

FÉRFI Rendben. *(Nagyot sóhajt)* Tudod, hogy miért vagyok itt?

APA Ó, hogy utállak. Hogy én mennyire utállak. El sem tudod képzelni, hogy milyen mérhetetlenül... és most nehogy azzal gyere nekem, hogy pontosan tudod, mert...

FÉRFI Pontosán tudom. Szerinted miért vagyok itt?

APA Jaj, de unom már ezt. Miért nem hagysz békén? Nincs az a szó, amivel körülírhatnám, hogy mennyire unom. Nem mindegy, hogy miért vagy itt? Hát nem teljesen mindegy? Kotródj ki a fejből, nem hallod? Takarodj ki most, azonnal!

FÉRFI Miért kell ezt mindig előlről kezdeni?

APA Miért kell? Hogy miért kell? Pont te kérdezed, hogy miért kell? Mindjárt megőrülök!

FÉRFI Nem te kezdted?

APA Mi? Hogy én kezdtem? Van pofád azt mondani, hogy én kezdtem? *(Lehajtja a fejét)* Széthasad a fejem. Mássz már ki a fejből! Hallod?

LÁNY *(kintről)* Apa, nem lesz semmi baj.

ANYA *(kintről)* Most hallgass, kislányom.

FÉRFI Szóval? Akkor elkezdjük?

APA Hallgass!

FÉRFI Elkezdjük?

APA Hallgass már el!

LÁNY *(kintről)* De hát már nem is beszélek. Kezdjük.

ANYA *(kintről)* Nem neked mondja, kislányom. Nem neked.

LÁNY *(kintről)* Sss... Kezdjük.

*A férfi feláll, a székét betolja a helyére, és hátrál pár lépést. Az apa úgy fogja meg a kanalat, mintha nem ő irányítaná a kezét, de közben ellenállna a mozdulatnak.*

LÁNY *(kintről)* Mindjárt kezdjük.

138 APA Nem. Nem akarom!

ANYA (*kintről*) Igen, kezdődik.

FÉRFI Ne nyavalyogj már!

*A férfi bal felé intő mozdulatokat tesz a kezével, mintha egy lebegő, képzeltbeli tableten lapozna vissza, mire a lány és az anya gyorsított, stilizált mozdulatokkal bejönnek a konyhából, és az asztalhoz ülnek. A férfi egy koppintó mozdulattal megállítja a folyamatot, amire az asztalnál ülők mozdulatlanná válnak, majd egy újabb koppintással természetes mozgásra váltanak.*

### III. jelenet

*A jelenet ugyanúgy kezdődik, mint korábban, azzal a különbséggel, hogy most a férfi az anya mögött áll, és továbbra is csak a szeme sarkából követi az eseményeket, de soha senkire nem néz közvetlenül. Az anya ideges, evés közben az apát figyel, aki elégedetlen nyögésekkel és minden falatot egyre tovább forgatva a szájában eszi a levest. A lány összekuporodva ül a székén, és úgy eszi a levest.*

LÁNY Finom.

APA (*a lánya felé fordítja a fejét, és nyögve lenyeli a falatot*)

ANYA Persze, hogy finom. Nincs ennek semmi baja. Nem is értem, miért nem tetszik apádnak. Állandóan baja van. Ha nem lenne mit ennünk, akkor az lenne a baj. Tele van vitaminnal. C-vitamin biztos van benne. Ecet, az nincs benne, de minek az? Olyan, mintha lenne. Így is elég savanykás. Nincs ennek semmi baja.

APA (*folytatja az evést*) Inkább hallgass.

LÁNY Csak azt mondtam, hogy finom.

APA Nem te.

ANYA (*elkerekedik a szeme, majd tüntetőleg leteszi a kanalat, és nem eszik*) Sose jó, amit csinálok. Apád mindig csak kritizál. „Nem elég savanyú.” Miért nem vettél ecetet?

FÉRFI (*egyszerre az anyával*) Miért nem vettél ecetet?

APA Csak...

LÁNY De nem is mondtam, hogy savanyú.

APA ...hallgass.

LÁNY De hát csak azt mondtam, hogy nem te mondtad, hogy savanyú, hanem anya mondtam, hogy savanyú, pedig azt mondtam, hogy te mondtad, pedig nem. (*Ezen kicsit mindenki elgondolkodik*)

APA Mindegy. Nem neked mondtam, hogy hallgass, hanem anyádnak. Inkább te is fogd be a szád! Egyél!

FÉRFI *(koppint egyet az ujjával, mire mindenki mozdulatlaná válik)*  
Itt. Ezt most miért csináltad? *(Fejét a férfi felé billenti, aki erre megmozdul)*

APA Nem akarom.

FÉRFI Igen, ezt már mondtad. Nem léphetnénk végre túl ezen?  
*(Szeme sarkából az anya felé tekint, akinek mozdulatlaná vált kérdő tekintete mintha most is az apát vádolná)*

APA Annyira nincs kedvem ehhez.

FÉRFI Nem azt kérdeztem, hogy van-e kedved, hanem, hogy ezt miért csináltad? *(Visszahajtja a jelenetet, és elindítja)*

LÁNY ...nem te mondtad, hogy savanyú, hanem anya mondta, hogy savanyú, pedig azt mondta, hogy te mondtad, pedig nem. *(Ezen kicsit mindenki elgondolkodik)*

APA Mindegy. Nem neked mondtam, hogy hallgass, hanem anyádnak. Inkább te is fogd be a szád! Egyél!

ANYA *(kérdőn ránéz az apára)*

APA *(az anyának)* Te is egyél.

FÉRFI *(megállítja a jelenetet)* Ugye? *(Visszahajtja és elindítja)*

APA Nem neked mondtam, hogy hallgass, hanem anyádnak. Inkább te is fogd be a szád! Egyél!

FÉRFI *(visszahajtja és elindítja, és az apával együtt mondja a szöveget)*  
...te is fogd be a szád!

APA ...te is fogd be a szád!

FÉRFI *(megállítja)* Miért haragszol rá? Épp most állt melléd. *(Indulna, hogy visszahajtsa.)*

APA Ne! Állj már le! Állj le! Ez borzalmas, és mindjárt szétesik a fejem.

FÉRFI Nem állt melléd?

APA Mi? De igen, mellém állt. Igen.

FÉRFI Amikor... *(Emeli a kezét, hogy visszahajtsa)*

APA Igen, amikor azt mondta, hogy nem én mondtam, hogy savanyú, hanem az anyja mondta, hogy így savanyú meg úgy meg nem is savanyú, de eddigre már annyira ideges voltam, hogy alig tudtam kontrollálni magam.

FÉRFI Alig? Itt alig tudod magad kontrollálni? *(Emeli a kezét)*

APA Ne! Állj! Nem akartam rákiabálni. *(A lányára néz)* Nem akartam rád kiabálni. Nem akartam.

140 FÉRFI Mhm. Nem akartál?

APA Nem, nem akartam. Muszáj állandóan visszakérdezni? Nem akartam. Nem, nem akartam rákiabálni, nem.

FÉRFI Mhm. És akkor miért kiabáltál rá?

APA Most mondtam, hogy... *(Próbálja magát összeszedni és nyugalmat erőltetni magára)*

FÉRFI Ideges voltál.

APA *(némán bólogat)*

FÉRFI Most is ideges vagy?

APA *(szikrázó tekintettel a férfit néz)* Most? Nem. Most csak tehetetlen vagyok. Úgy nézek ki, mintha ideges lennék? Most dühös vagyok.

FÉRFI Ennyi? Máris?

APA Takarodj ki a fejemből...

*A férfi koppint egyet és tovább indul a jelenet.*

APA ...te is fogd be a szád! Egyél!

ANYA *(kérdően ránéz az apára)*

APA *(az anyának)* Te is egyél.

ANYA *(sértődötten nekilát a levesnek és nagyokat hümmögve mutatja, hogy milyen finom a leves)* Nincs más, úgyhogy abból kell jóllakni, ami az asztalon van. Nagyon finom. Kenyeret se hoztál, ugye?

LÁNY Kenyeret leveshez?

ANYA *(a lánynak)* Jaj, ugyan már, kislányom. *(Az apának)* De persze, miért is hoztál volna kenyeret? És ha nem mondom, akkor hoztál volna? Hm? Legalább rághatnánk valami száraz kórót mellé, de nem. Apád semmit se hozott, hiába mondtam neki.

LÁNY Anya, hagyd már.

APA *(keservesen felsóhajt, és a bal kezével a homlokát masszírozza)*

FÉRFI *(megállítja)* És itt már kezdesz dühös is lenni, vagy még mindig csak ideges vagy?

APA Nem, itt teljesen jól vagyok, csak egy kis masszázusra van szükségem.

FÉRFI *(nem érti)* Masszázusra.

APA Abbahagynád ezt?

FÉRFI Mit?

APA Azt, hogy folyton visszakérdezel. Rettentően idegesítő.

FÉRFI Idegesítő?

APA Már megint kezdéd.

FÉRFI Dühítő is?



APA Igen. Idegesítő és dühítő is egyszerre. Mit gondoltál? Mit képzeltél egyáltalán? Szerinted én jól szórakozok? Mert te élvezed, azt látom...

FÉRFI *(elindítja)*

LÁNY Egyél inkább, jó?

APA Finom ez a leves így is.

ANYA Tegnap is finom volt meg tegnapelőtt is meg már egy hete finom. Kicsit fás benne ez-az, de legalább savanyú.

FÉRFI *(egyszerre az apával)* Jó ez így.

APA Jó ez így.

LÁNY Fás? Az milyen? *(Turkál a tányérjában a kanálával)*

APA Nincs annak semmi baja.

ANYA Az olyan, kislányom, hogy már öreg, tudod? Öreg benne minden. Nem friss. Megette már a fene az egész levest, mielőtt az asztalra tettem volna.

APA Egyél már, asszony!

LÁNY Anya, egyél!

APA Minek kell folyton beszélni?

LÁNY De hát csak azt mondtam, hogy...

ANYA Nem neked mondtam, kislányom, hanem nekem. Apád nem beszélget veled, csak zabál meg alszik.

FÉRFI *(megállítja, de nem néz az apa irányába, ezért az továbbra is mozdulatlanul marad)* Csak zabál meg alszik, és csak veszekedni tud meg dühöngeni. *(Kicsit visszahajtja, majd elindítja)*

ANYA ...csak zabál meg alszik. Velem se beszélget, látod. Minek is beszélgetne? Csak veszekedni tud meg dühöngeni. Úgy eszi a levesem, mintha szart főztem volna.

APA No!

FÉRFI *(megállítja)* No. Ez olyan passzív-agresszív, nem?

APA Ez nem agresszív. Nem ilyen vagyok, amikor agresszív vagyok.

FÉRFI Nem vagy dühös?

APA Persze, hogy dühös vagyok, amikor állandóan idegesítenek.

FÉRFI Állandóan idegesítenek?

APA *(mély levegővétellel próbálja nyugtatni magát)* Igen.

FÉRFI Akkor hogyhogy nem vagy mindig dühös?

APA Hát nem látod, hogy mire megy ki a játék?

FÉRFI Mire megy ki a játék?

APA *(nyílt tenyérrel az anyára mutat)* Úgy játszik az idegeimmel, mintha ez éltetné. Ebből táplálkozik, hogy engem felidegesítsen és feldühítsen. Itt szívja a véretem minden nap.

FÉRFI De miért szívja a véred?

APA Most komolyan. Megkérhetlek, hogy ne kérdezz állandóan vissza? Nagyon szépen kérlek. Ugyanolyan vagy, mint ők.

FÉRFI Ők?

APA Ő. Mint ő. *(Az anya felé biccent)*

FÉRFI A lányod is idegesít?

APA *(mély levegőt vesz és próbál lenyugodni)* Nem, ő nem idegesít.

FÉRFI Biztos vagy benne?

APA Igen. De még mindig visszakérdezhetsz, pedig most kértelek, hogy ne csináld. Ez pedig, mily meglepő, nagyon idegesít. Kifejezetten idegesít. Sőt. Egyenesen felháborít. Hogy ne mondjam, felrobbanok a dühtől, amikor visszakérdezel. Legszívesebben...

FÉRFI *(elindítja)* No!

APA No!

LÁNY Szart?

APA Na, itt van.

ANYA Egy nagy darab...

APA No!

LÁNY Tudom, mi az a szar.

APA Eszünk, lányom.

ANYA Eszünk, kislányom. Ilyenkor nem szabad kimondani, hogy szar, mert akkor kiderül, hogy mit eszünk.

APA No már!

LÁNY A szar fás?

FÉRFI *(együtt az apával)* Ugyan, lányom!

APA Ugyan, lányom!

FÉRFI *(megállítja)* Ugyan, lányom! Látod? Hát beszélgetsz te a lányoddal? Nem mondanám, hogy megerőlteted magad, de... *(Elindítja)*

ANYA Igen, lányom, a szar fás is meg savanyú is és pont ilyen híg fos, mint ez a leves.

FÉRFI *(együtt az apával)* Ugyan már! *(Elismerően bólogat)*

APA Ugyan már!

LÁNY Híg fos?

APA Asszony! Fogd már be a szád, az isten áldjon meg!

ANYA Jaj, mintha te nem beszélnél így.

APA Eszünk, az isten... áldjon meg!

LÁNY *(utánozza az apját)* Eszünk, az isten áldjon meg! Az isten áldjon meg! Az isten...

APA Na.

ANYA Ne legyél hülye, lányom.

APA Hát nézd már!

LÁNY Apa, én hülye vagyok?

APA Miért lennél már hülye, kicsim?

LÁNY Én már hülye vagyok?

APA Nem vagy hülye.

LÁNY Még nem vagyok?

APA Nem... nem vagy hülye.

FÉRFI (*megállítja*) Látod? Beszélgetsz a lányoddal. Vigasztalod, és szinte már kedves is vagy vele. (*Elindítja*)

ANYA (*kínjában nevet*) Hát tiszta hülyét csinál belőled ez a lány, és észre se veszed.

FÉRFI (*kettőt koppint és megállítja*) Most hülyét csinál belőled?

APA Miért csinálna belőlem hülyét?

FÉRFI Nem csinál hülyét belőled?

APA Miért csinálna belőlem hülyét?

FÉRFI Nem tudom, csak érdekel, hogy te hogyan látod. Te nem így látod?

APA Miért csinálna belőlem hülyét?

FÉRFI (*az apa felé fordítja a tekintetét, majd koppint kettőt*) Bocsánat!

APA Nem csinál belőlem hülyét, az anyja akar hülyét csinálni belőlem. Meg te. Megállás nélkül hülyét akarsz csinálni belőlem.

FÉRFI Eszem ágában sincs.

APA Eszed ágában sincs?

FÉRFI Nincs.

APA Nincs?

FÉRFI (*felvonja a szemöldökét*) Hagyd ezt abba.

APA Tényleg? Hagyjam abba?

FÉRFI (*elindítja.*)

APA Miért csinálna belőlem hülyét?

LÁNY Apa, te már hülye vagy?

ANYA (*kárörvendően nevet*)

APA Hallgassatok már végre! Csend legyen! Miért kell állandóan végigpofázni a rohadt ebédet? Kussoljatok már!

ANYA A rohadt ebédet? (*Tovább nevet*)

LÁNY De hát én csak azt kérdeztem, hogy hülye vagy-e.

APA (*lecsapja a kezében lévő kanalat a tányér mellé, utána pedig a másik kezével akkorát csap az asztalra nyitott tenyérrel, hogy mindenki elhallgat*)

FÉRFI *(megállítja)* Na. Itt veszítettél, látod?

APA Itt? Itt veszítettem?

FÉRFI Na jó. Ennek így semmi értelme, hagyd ezt abba!

APA Mit hagyjak abba?

FÉRFI A visszakérdezgetést.

APA A visszakérdezgetést? *(Kisebb csend alakul ki, mert a férfi nem válaszol)* Na milyen? Hogy tetszik?

FÉRFI Felőlem azt csinálsz, amit akarsz. Addig nem megyünk tovább, amíg ilyen gyerekesen viselkedsz.

APA Nem?

FÉRFI Nem.

APA Gyerekesen? Most komolyan? Gyerekesen? Te meg most veszítettél.

FÉRFI Én semmit se veszítek. Itt nem rólam van szó.

APA Hát kiről van szó? Rólam?

FÉRFI Rólad.

APA Rólam?

FÉRFI *(félrebiccenti a fejét, és unatkozó tekintettel jelzi, hogy nem vesz részt ebben a játékban)*

APA És még én viselkedem gyerekesen. Téged utánozlak, és én vagyok gyerekes? Te vagy gyerekes. Állandóan visszakérdezszt...

FÉRFI Ennek most semmi jelentősége.

APA Semminek sincs jelentősége, hát nem látod? Mindig ugyanoda lyukadunk ki.

FÉRFI Igen. Mindig ugyanoda, de nem oda kellene.

APA Nem akarom már ezt. Kifáradtam. Ki akarok lépni. Mi értelme van ennek az egésznek egyáltalán? Csak körbe-körbe kergetem az árnyékomat, mint kutya a farkát, és egyre reménytelenebb és kimerültebb leszek.

FÉRFI Addig nem léphetünk tovább, amíg lépésről lépésre a végére nem járunk.

APA De mi értelme a végére járni, ha aztán minden kezdődik előről? Ugyanúgy. És aztán megint végigmegyünk még egyszer és még egyszer és még egyszer...

FÉRFI Csak egyszer kell végigmenni. Nem többször. Csak egyszer.

APA *(kimerülten, előrehajtott fejjel)* Igen, tudom.

FÉRFI Tényleg?

APA Igen, tényleg. És akkor nem etetsz meg többet a kutyákkal?

FÉRFI Milyen kutyákkal?

APA A kutyákkal. Amikor a végén megetetsz a kutyákkal.

FÉRFI Nem értelek.

APA Tessék?

FÉRFI Nem etetlek meg.

APA Akkor jó. Az mindig szörnyű. Nagyon nehéz menet.

FÉRFI Te hány kutyát látsz?

APA Elég, hogy érzem, amikor szétmarcangolnak. Ahogy cafatokra tépik a húsom.

FÉRFI Ahogy rángatják a kezed.

APA Ahogy fröcsög a vérem.

FÉRFI Most sikerülni fog. Érzem, hogy sikerülni fog.

APA Fáradt vagyok. Pihennem kell.

FÉRFI Nem lehet. Most kell folytatni. Ezt most meg kell értened.

APA Jól van. Rendben.

FÉRFI Meg kell értened.

APA Akkor csináljuk. Essünk túl rajta minél előbb.

FÉRFI Nem túlesni kell rajta. A gyorsaságnak az alaposság az ára.

Valamit mindig fel kell áldozni valamiért. Feltéve, ha...

APA Ha növeled a nehézségi fokot?

FÉRFI Igen.

APA Megint?

FÉRFI Megint. De ez most teljesen más lesz.

APA És mi lesz, ha nem bírom ki a nehezebb fokozatot?

*A férfi megvonja a vállát és bólogat, mint aki nem tehet róla.*

APA Értem. Szóval, ne essek túl rajta. Nem esek túl rajta. Fáradt vagyok.

FÉRFI Nyakig bele kell mászni. El kell merülni benne. Le kell érned az aljára, csak akkor tudsz elrugaszzkodni, hogy feljöhess a felszínre. Csak akkor lehetsz túl rajta. Vagy fuldokolhatsz tovább.

Lassabb, nem annyira megterhelő, de legalább...

APA Megterhelő? Úgy gondolod, hogy ez megterhelő? Milyen szép is lenne. Megterhelő. *(Lehajtott fejjel a gondolataiba mélyed, majd elszánt tekintettel a férfitra néz.)* Jól van. Akkor merüljünk el.

FÉRFI *(visszahajtja és elindítja)*

LÁNY De hát én csak azt kérdeztem, hogy hülye vagy-e.

APA *(lecsapja a kezében lévő kanalat a tányér mellé, a másik kezével pedig nyitott tenyérrel az asztalra csap)*

146 FÉRFI *(visszahajtja, és elindítja)*

LÁNY ...hülye vagy-e.

APA *(lecsapja a kezében lévő kanalat a tányér mellé, a másik kezével pedig nyitott tenyérrel az asztalra csap)*

ANYA Na, erről beszéltem. *(Győztesen hátradől a széken és keresztbe fonja a karját maga előtt)* Válaszolj a lányodnak! Azt kérdezte, hogy hülye vagy-e.

FÉRFI *(leállítja)* Itt tartottunk. Itt veszítettél, de ezt most ugorjuk.

APA Veszítettem?

FÉRFI Igen, de most nem ez a lényeg.

APA Hogyan nem lényeg?

FÉRFI Megint kezdted?

APA Mit? Ja, nem. Most komolyan. Miért veszítettem? Mert az asztalra csaptam?

FÉRFI Azt hittem, már megbeszéltük, hogy továbbmegyünk.

APA De te tényleg nem látod, hogy mit csinálnak?

FÉRFI Már megint.

APA Mit megint?

FÉRFI Megint többes számban beszélsz.

APA Mert mindketten szívják a vérem. Nem látod?

FÉRFI Én csak azt látom, hogy ebédeltek.

APA Mit? Hogy... *(Nevetésben tör ki)* Komolyan? Te ebből az egész-ből csak azt látod, hogy ebédelünk?

FÉRFI Azt.

APA Te nem vagy normális.

FÉRFI Szerinted. Szerintem meg te nem vagy normális.

APA Na jó. Itt állunk meg.

FÉRFI Nem állunk meg. *(Felemeli a kezét, de nem indítja el)*

APA De megállunk. Nem akarom.

FÉRFI Megbeszéltük.

APA Nem érdekel, ki akarok szállni. Húzz innen az...

FÉRFI *(elindítja)*

LÁNY Anya!

ANYA Ne félj, lányom, amíg itt vagyok, nem fog bántani. Csak merjen akár egy ujjal is hozzád érni. Háboroghat itt meg finnyáskodhat, de téged nem fog bántani, nyugodt lehetsz.

APA Nem bántalak, kicsim.

FÉRFI *(megállítja és visszahajtja)*

APA Nem bántalak, kicsim.

FÉRFI *(megállítja és visszahajtja)*

APA ...bántalak, kicsim.

FÉRFI *(megállítja és visszahajtja)*

APA ...bántalak, kicsim.

FÉRFI *(megállítja és visszahajtja)*

APA ...bántalak...

FÉRFI *(megállítja és visszahajtja)*

APA ...bántalak...

FÉRFI *(megállítja és elindítja)*

APA ...kicsim.

FÉRFI *(megállítja, a szeme sarkából visszanéz az apára és elindítja)*

ANYA Na, ugye megmondtam? Nem megmondtam? Megmondtam.

FÉRFI *(az anyával együtt)* Megmondtam.

LÁNY Megmondtad, anya.

ANYA Többet senki sem fog bántani. *(Az asztal üres helyére néz, lesüt a szemét, és rövidebb csend után folytatja)* Még mindig itt lehetne.

Itt ülhetne velünk, és együtt ebédelhetnénk. De még csak meg se teríthetek neki, mert apád nem engedi, hogy a saját lánya...

FÉRFI *(megállítja)* A saját lányod. *(Visszahajtja és elindítja)*

ANYA Még mindig itt lehetne. Itt ülhetne velünk, és együtt ebédelhetnénk. De még csak meg se teríthetek neki, mert apád nem engedi, hogy a saját lánya...

APA Úgyse jön már haza.

FÉRFI *(megállítja)* Miért nem jön haza? És egyáltalán miért ment el?

APA Az nem a te dolgod.

FÉRFI Ha úgy vesszük, akkor semmi sem az én dolgom, de nincs más választásod, nem igaz? Már régóta kíváncsi vagyok rá.

APA Pedig jobban tennéd, ha nem lennél.

FÉRFI Pedig kíváncsi vagyok.

APA *(kicsit elgondolkodik, majd gúnyosan elmosolyodik)* Tudod mit? Szeretném, ha egyszer megismernéd. Szeretném, ha találkoznál vele. Szeretném, ha rád találna. Azt végignézném. Egyszer bekopogna az ajtódon, vagy csak ott ülne, amikor hazaérsz. Akkor már nem lennél annyira kíváncsi. Azt megnézném.

FÉRFI Mit csináltál vele?

APA Semmit.

FÉRFI Nem miattad ment el? *(Indulna, hogy visszahajtsa ahhoz a részhez, amikor szó van róla)*

APA Ne! Ne csináld ezt, hallod? Csak ne csináld!

FÉRFI Akkor mi legyen? Elmondod, hogy miért ment el?

APA *(rázza a fejét, majd megadóan sóhajt egy nagyot)* Ha minden ilyen egyszerű lenne...

FÉRFI Miattad ment el?

APA Igen. Miattam ment el. Amikor még kicsi volt... már akkor látszott... hogy milyen erős lesz. Elszánt volt és erős. Ezt nagyon szerettem benne. Már nagyon korán tudta, hogy mit akar. Aztán amikor nagyobb lett, azt is tudta, hogy mit nem.

FÉRFI Mit nem akart?

APA Néha... esténként bementem hozzájuk.

FÉRFI *(a lány felé int a fejével)* Hozzá is?

APA Hozzá nem.

FÉRFI Azt mondtad, hogy hozzájuk.

APA Hozzájuk, hozzájuk. Bementem hozzájuk, de vele nem... *(A lányt nézi)* Ő még olyan kicsi volt.

FÉRFI Mit csináltál?

APA Nem tudom, nem emlékszem.

FÉRFI Mit csináltál vele?

APA Nem tudom.

FÉRFI Dehogynem tudod. Mondd el!

APA Nem emlékszem.

FÉRFI Nem emlékszel?

APA Nem.

FÉRFI De arra emlékszel, hogy bementél hozzájuk.

APA Igen, de mintha kívülről látnám az egésztestet, de csak homályos képek vannak a szemem előtt.

FÉRFI Képek.

APA Mintha nem én lennék.

FÉRFI Mik vannak a... képeken?

APA *(a szemöldökét összeráncolva próbálja felidézni az emlékeit)* Nem.

FÉRFI Ha látod őket, akkor mondd el.

APA Nem akarom látni. Nem akarom, nem érted?

FÉRFI Meséld el!

APA Engedj el! Nem akarom!

FÉRFI Mondd el, hogy mit láatsz!

APA Semmit se látok.

FÉRFI Ha most itt ülne, mit mondana?

APA Ha itt lenne, nem hozzám beszélne.

FÉRFI Hanem kihez?

APA Hozzád.



FÉRFI *(először meglepődik, majd eljátszik a gondolattal)* Szívesen megismerném.

APA Ó, nem akarod te megismerni. Inkább imádkozz, hogy ne találjon meg. Most még azt hiszed, hogy isten vagy, mert te irányítasz, de semmit sem irányítasz. Csak egy betolakodó vagy. Egy gyáva kis féreg vagy, aki...

FÉRFI *(eközben mosolyogva visszahajtja, majd elindítja)*

APA Úgyse jön már haza.

ANYA De attól még várhatjuk.

LÁNY Nem jön haza?

ANYA Hát hazajön? Nem jön.

LÁNY Nem jön.

ANYA Így tényleg nem jön. Ha nem is várjuk, akkor nem jön. Ki tudja, mi van vele?

LÁNY Ki tudja?

ANYA Ki tudja, merre jár, vagy hogy mit eszik. Van-e mit ennie egyáltalán vagy éhezik... Minket az nem érdekel. Nem. Muszáj volt... apádnak muszáj volt éveken át...

*Az apa szúrós tekintettel az anyára néz, mire ő jobbnak látja, ha inkább elhallgat. Az apa eddigre már mindkét kezét ökölbe szorítja, most pedig próbálja észrevétlenül ellazítani. Nyugalmat erőltet magára, kimért mozdulattal felveszi a kanalat a jobb kezével, majd masszírozni kezdi a halántékát, de kiesik a kezéből a kanál, ami a padlón csörömpölve töri meg a koncentrációját. Becsukja a szemét és próbál megnyugodni.*

LÁNY Majd én felveszem! *(És már indul is a kanálért)*

APA Ne!

ANYA Istenem... *(Forgatja a szemét, majd szégyenében a tenyerébe teszi az arcát, és az ujjai között szánakozva nézi az apát)*

APA Nem kell, majd én felveszem, kicsim.

ANYA ...szánalmas vagy.

LÁNY De, felveszem. Itt van. Megmossam? Megmosom. *(Meg se várja a választ, és már megy is a konyhába)*

APA Hagyd!

FÉRFI *(megállítja)* Amikor...

APA Gyáva, szaros kis féreg vagy, aki bezabálta magát a fejembe. Egy kakukktojás vagy, egy hívatlan vendég.

FÉRFI Ne kezd már megint!

APA Itt én vagyok a főnök. Ez az én világom. Te csak egy betolakodó vagy.

FÉRFI Csak szeretnék rendet tenni a fejedben.

APA Ki kért rá? Takarodj ki a fejedből! Nincs rád szükség! Hányszor mondtam még? Most azonnal kiszállok. Elég volt!

FÉRFI Rendben.

APA Takarodj ki a... Mi? Ezt hogy érted?

FÉRFI Sehogy.

APA Várj! Meg ne próbáld!

FÉRFI *(elindítja)*

#### IV. jelenet

ANYA *(kezetben magának, majd egyre teátrálisabban)* Istenem, mit vétettem? Mit követtem el, hogy ilyen lett a férjem? Én egy romantikus, rendes emberhez mentem hozzá, akinek jó humora meg munkája is volt. Akkor még törődött velem, pedig akkor se volt pénze tengerre vinni, de legalább ígérette. Legalább ígérette. Aztán szültem neki egy gyönyörű kislányt, aki bearanyozta a napjainkat...

LÁNY Vigyek be almát? *(Hátratett kézzel megáll a konyhaajtóban, egyik kezében kanállal, a másik kezét pedig maga mögött tartva)*

FÉRFI *(megállítja, a jobb kezével csavar egyet a levegőben, mintha egy kézilabda nagyságú fogaskereket fordítana el)* Na, lássuk. *(Megindul a keze, hogy elindítsa, de megáll a levegőben, kis tétovázás után azonban mégis kattint egyet)*

ANYA Ne szólj közbe! Most hol tartottam? Ja, igen. Aztán meg jöttél te, és akkor apád már csak ült, és egész nap bámult maga elé, közben meg...

FÉRFI *(megállítja)* Ez az. *(Visszatekeri és elindítja)*

ANYA ...hol tartottam? Ja, igen. Aztán meg jöttél te, és akkor apád már csak ült, és egész nap...

FÉRFI *(megállítja)* Tehát amíg nem jött, addig minden...

ANYA *(hisztérikusan, de végig ülve marad)* Te még mindig itt vagy?

Még mindig? Mit... Hogy képzeled? Mit képzelsz te magadról?

Ki vagy te? Tudod te egyáltalán, hogy milyen érzés ez?

FÉRFI Igen, tudom.

ANYA Tényleg? Tudod? És azt hiszed, hogy csak úgy ki-be járkálhatsz a fejedben? Ez rosszabb, mintha megerőszkolnál, azzal, hogy az agyamba mászol bele, nem a...

FÉRFI Haladhatnánk?

ANYA Haladni akarsz? Haladni?

FÉRFI Igen, haladni. *(Visszatekeri és elindítja)*

ANYA Aztán szültem neki egy gyönyörű kislányt, aki bearanyozta a napjainkat...

FÉRFI *(belehajjt)*

ANYA ...hol tartottam? Ja, igen. Aztán meg jöttél te, és akkor apád már csak ült, és egész nap...

FÉRFI *(megállítja)* Itt. *(Visszatekeri és elindítja)*

ANYA Aztán szültem neki egy gyönyörű kislányt, aki bearanyozta a napjainkat...

FÉRFI *(belehajjt)*

ANYA ...aztán meg jöttél te, és akkor apád már csak...

FÉRFI *(megállítja)* Tehát addig minden rendben volt?

ANYA Ha még egyszer megpróbálsz... csak még egyszer... Hal-  
lod te, hogy mit ugatsz? Úgy rángathatsz, mint egy bábót. Tudod  
te, milyen érzés ez? Mindjárt elhányom magam. Gyere csak ide!  
Gyere, gyere! Letépek a fejed és behányok a nyakadba, csak  
engedj el. Csak egyszer álljak fel, isten bizony, letépek a fejed és  
rászúrom egy söprűre. Ott fogsz bólogatni, miközben söprögetek.  
Gyere ide, rögtön!

FÉRFI Nem lehetne, hogy most az egyszer...

ANYA Nem lehetne, hogy békén hagysz? Örökre. Végleg!

FÉRFI Elég fárasztó mindig leállni és vitatkozni valamin.

ANYA Fárasztó? Nagyon elfáradtál, ugye? Hát most már nem is tu-  
dom, hogy miért sajnáljalak jobban. Sápadt is vagy. Nem vagy  
beteg? Eszel te valamit egyáltalán? Kérsz egy kis levest? Vagy in-  
kább almát ennél? Mert az almát is megeheted. Edd csak meg  
szépen, aztán öblítsd le azzal a savanyú húggyal, amit állandóan  
letolsz a torkomon. Újra meg újra. Inkább fojts meg, de nem aka-  
rom ezt többször!

FÉRFI Ezt már megbeszéltük. Mindenképpen megtörténik. Neked  
lesz könnyebb, ha egyszerűen csak elfogadod.

ANYA De nem fogadom el! Nem akarom egyszerűen csak elfogadni.  
Ha mindenképpen megtörténik, akkor meg legalább ne veled tör-  
ténjen meg. Ne rángass állandóan oda-vissza, csak hagyj békében  
kiszervenadni! Mindenképpen szenvedek, veled is és nélküled is.

FÉRFI Akkor meg nem mindegy? Ha nélkülem is át kell élned, ak-  
kor nem mindegy neked? Én csak segítek.

ANYA Ha választhatok, akkor nélküled. Választhatok? Választot-  
tam. Nélküled. Tessék!

FÉRFI Ezt nem te döntöd el.

ANYA Na de nem is te.

FÉRFI Nem. Nem is én. De így csak tovább tart. Miért kell folyton vitatkozni?

ANYA Ó, bocsánat! Vitatkozom? Én vitatkozom? Ne haragudj, bocsáss meg! Tényleg. Nem akartam belegázolni az érzékeny kis lelkedbe. Nem szerettelek volna megbántani. Annyira sajnálom. Nagyon megbántottalak? Nem akartam. Ne haragudj, hogy miattam kell folyton oda-vissza ugrálni. Megígérem, hogy abba hagyom a... Ja, várj! Nem. Te vagy az, aki beleavatkozik az életembe. Te vagy az, aki miatt itt rohadok a rohadt levessel együtt. De azt az egyet megígérem. Itt és most megígérem, hogy ha még egyszer, csak még egyszer rángatni próbálsz, kitépem a tüdődet, és a szád-  
ba tömöm. Még hogy én vitatkozom. Dehogy vitatkozom. Nem, én fenyegetlek.

FÉRFI *(kissé megtörten lehajtja a fejét és nagyot sóhajt)*

ANYA Jaj, csak nem? Na, mi van? Elfáradtál?

FÉRFI Egyre nehezebben tudom már ezt elviselni.

ANYA Az a sok munka. Ne masszírozzam meg egy kicsit a vállad? Nehéz ez, ugye?

FÉRFI Belefáradtam. Nem bírom már ezt.

ANYA Hohó! Pedig csak most kezdem élvezni. Ez egyre jobb lesz. Olyan, mint egy elátkozott körhinta. Csak megyünk körbe-körbe, de most már végre látom, hogy te is szenvedsz. A tudat, hogy te is itt vagy és te is szenvedsz, mindennél többet ér. Igen! *(Gúnyosan, majd hisztérikusan nevetni kezd)* Végre! Köszönöm! Tiszta szívből köszönöm! Te is szenvedsz! Te is kínlódsz, te sunyi kis szadista! Igen! Annyira lebuktál! Olyan hálás vagyok...

*A férfi megállítja. Kissé meggyötörten az asztalhoz megy és leül a szélére. A kabátja zsebéből egy cigarettát és egy doboz gyufát vesz elő. Rágyújt, majd egykedvűen figyel, ahogy száll a füst, amikor kifújja.*

## V. jelenet

*A következő pár percben az anya és az apa lassan, szinte észrevétlenül lehajtják a fejüket, miközben a lány és a férfi beszélgetnek.*

LÁNY Rosszul vagy?

FÉRFI Nem, csak kicsit... *(Próbálja megfogalmazni, amit érez, de nem sikerül neki)*

LÁNY Kicsit most nehéz, ugye?

FÉRFI Egy kicsit...

LÁNY Kezdek aggódni érted.

FÉRFI *(szomorúan elmosolyodik, és a lányra néz)* Rendes tóled, de tényleg semmi bajom.

LÁNY *(az asztalhoz megy, leteszi a kezéből a kanalat és az almát, majd a férfi mellé ül)* Látom, hogy valami baj van. Szomorú vagy?

FÉRFI Miért lennék szomorú?

LÁNY Hát miért vagy szomorú?

FÉRFI Én soha nem vagyok szomorú.

LÁNY Soha?

FÉRFI Miért érdekel ez téged?

LÁNY Soha nem éreztél még szomorúságot?

FÉRFI Nem, soha. Se boldogságot, se félelmet, se semmit.

LÁNY Az nem lehet.

FÉRFI *(megvonja a vállát)* Ez van.

LÁNY Ha semmit sem érzel, akkor ezt miért csinálod?

FÉRFI Mit?

LÁNY Ezt. *(Körbemutat)* Ezt mind. Miért csinálod?

FÉRFI Nem azért vagyunk itt, hogy...

LÁNY Azért vagyunk itt, hogy megoldást találjunk a problémákra.

Ez is egy probléma. Neked is vannak problémáid, nem csak másnak.

FÉRFI Nekem nincsenek problémáim.

LÁNY *(kezébe fogja a férfi arcát)* Mindenkinek vannak. Még akkor is, ha nincsenek érzései. Lehet, hogy pont az a problémád, hogy nincsenek érzéseid.

FÉRFI De már vannak. Szomorú vagyok.

LÁNY Mától neked is vannak problémáid. Egyébként honnan tudod, hogy szomorúságot érzel, ha még soha nem érezted korábban? Lehet, hogy épp boldog vagy, csak nem tudsz róla.

FÉRFI Ismerem az érzést. Attól, hogy eddig nem tapasztaltam, még ismerem. Te sem ugrottál még ki egy repülőből, de el tudod képzelni, hogy milyen érzés lehet zuhanni.

LÁNY Igen. Szörnyen félnék. Nagyon rossz érzés lehet.

FÉRFI Igen. Ez egy rossz érzés. De valahogy összetettebb is. Más is érzek.

LÁNY Mást?

FÉRFI Igen, de nem értem, hogy miért. A szomorúság mellé egy jó érzés is társul. Egyszerre esik jól, és egyszerre szakad meg tőle a szívem.

LÁNY Egyszerre érzel fájdalmat és örömet?  
FÉRFI Igen.  
LÁNY Ugyanattól a dologtól?  
FÉRFI Igen.  
LÁNY Az hogy lehet?  
FÉRFI Te nem éreztél ilyet?  
LÁNY (*gondolkodik*) Nem is tudom. Talán. Nem tudom.  
FÉRFI Olyan ez, mintha szeretnél valakit, de az nem szeretne viszont. Ott vagy a közelében, ami jólesik, de közben meg fáj, mert soha nem kerül hozzád ettől közelebb.  
LÁNY Vagy mintha épp nagyon jól éreznéd magad, de tudod, hogy hamarosan minden rosszra fordul?  
FÉRFI Igen, olyasmi.  
LÁNY És hol érzed?  
FÉRFI Itt. Gondolod, hogy valami elromlott bennem?  
LÁNY Gondolom. Ne haragudj, de ha nálad valami elromlott, akkor az azt jelenti, hogy ez hatalmas előrelépés.  
FÉRFI Az előrelépés, amikor fáj?  
LÁNY Persze, hogy az. Már érzel. Nem minden érzés esik jól, de végre érzel, és ez nagyon jó!  
FÉRFI Köszönöm!  
LÁNY (*nevetve*) Mit köszönsz?  
FÉRFI Miattad kezdtem el érezni.  
LÁNY Bárcsak cserélhetnénk. Tudod te, hogy mi vár rád?  
FÉRFI Gondolom, lesz majd jó érzés is és rossz is.  
LÁNY Több rossz lesz. Sokkal több. Főleg azok után, amiket eddig tettél, mert sok mindent tettél, ugye?  
FÉRFI (*gondterhelten bólogat*) Eleget.  
LÁNY Mi lesz veled nélkülem?  
FÉRFI Lehet, hogy elengedlek.  
LÁNY Ne!  
FÉRFI Nem szeretnéd?  
LÁNY Nem akarom, hogy elengedj.  
FÉRFI (*döbbenet nézi a lányt*) Meg akarsz halni?  
LÁNY Előbb át akarom élni az emlékeimet. Úgy, ahogy azok tényleg megtörténtek.  
FÉRFI Újra akarod kezdeni?  
LÁNY Majd szólok, hogy mikor elég. De én szólok, nem ők.  
FÉRFI Bűnhődni akarsz?

LÁNY Különben semmiben sem különböznék tőled. Nekem vannak  
érzéseim. Azt akarom, hogy kínozzanak az emlékek. Azt akarom,  
hogy fájjon. Eddig elnyomtam őket, de most látom, hogy tőlük  
leszek különb tőled. Attól, ami voltál.

FÉRFI Még nem jött a felszínre.

LÁNY De igen, már itt van. Tisztán látom.

FÉRFI Itt van?

LÁNY Itt van minden a fejemben. Folytatnunk kell.

FÉRFI Folytatni akarod?

LÁNY Igen. Most sikerülni fog. És aztán újra akarom és újra és  
újra...

FÉRFI *(magába mélyedve kicsit elgondolkodik ezen, majd átkarolja a  
lány vállát)* Akkor kezdjük. Hogy érzed? Elmúlt már a hatása?

LÁNY Még nem. Még nem látom magam lekötözve. Az asztalon  
ülök.

FÉRFI Értem. Akkor hozok neked levest. *(Lecsúszik az asztalról, és a  
szedőkanállal merít a levesből)*

LÁNY Te most hol vagy?

FÉRFI Itt állok melletted.

LÁNY Itt? *(Tapogatózva megfogja a férfi karját)* Nem érezlek. Mind-  
járt elmúlik.

FÉRFI *(a lány szája elé tartja a levessel teli szedőkanalat)* Az egészet  
idd ki.

LÁNY Csak még egy kérdésre válaszolj. Hogyhogy az emberek nem  
vették észre, hogy nincsenek érzéseid?

FÉRFI Átverem őket.

LÁNY És mi van akkor, ha engem is átversz?

FÉRFI Ezt nem tudhatod. Idd ki.

LÁNY Nem. Előbb válaszolj! Engem is átversz? *(Kortyol a levesből)*  
Miért nem válaszolsz?

FÉRFI Az egészet idd ki. Úgy.

LÁNY Miért nem válaszolsz?

FÉRFI Itt az ideje továbbmenni.

LÁNY Akkor bekeményítünk?

FÉRFI Ha szeretnéd...

*Ahogy a lány a drog hatása alá kerülve sokkal kitisztultabb tekintettel be-  
szél, az anya és az apa visszakerülnek a korábbi jelenet megállított  
testhelyzetébe.*

156 LÁNY Akkor most anyát akarom.

FÉRFI Rendben.

LÁNY És te?

FÉRFI Valakinek vezetnie is kell, és mivel rajtad kívül nincs itt senki...

LÁNY *(belegondol)* De én szeretném, ha te is itt lennél velem. Nem lehetne valahogy...

FÉRFI Végül is... *(a vállával finoman megböki a lány vállát)* megpróbálhatjuk.

LÁNY Igen! Ez az! Végre! És kit akarsz? Átengedem anyát, ha akarod.

FÉRFI Őt akarom. *(Az apa felé int a fejével, közben merít a levesből és iszik belőle pár kortyot.)*

LÁNY Hú, jó! Ez nagyon furcsa lesz. De várj! Hogy jövünk ki? És ki lesz te? És én? Akkor most ez hogy is lesz?

FÉRFI Ne izgulj. Mindjárt meglátod.

LÁNY Hogyne izgulnék? Ilyen még nem volt. Érzem, hogy most sikerülni fog. Most végre sikerülni fog! Te is érzed?

FÉRFI Beugratós kérdés? Igen, érzem.

LÁNY *(a férfi felé fordul, és őszintén belenéz a szemébe)* Köszönöm!

FÉRFI *(színtén mélyen belenéz a lány szemébe)* Szívesen.

LÁNY Akkor elkezdjük? *(Lecsusszan az asztalról, és izgatottan tekint az anyára és a férjira)* Most mit csináljak?

*A férfi megérinti a lány, utána pedig az anya homlokát, mire helyet cserélnek. A lány leül az asztalhoz, az anya pedig felveszi az asztalról a kanalat és az almát, majd a konyhaajtóba áll. Ezután a saját homlokát érinti meg, majd az apát, aki feláll, és a férfi korábbi helyére áll, a férfi pedig leül az apa helyére.*

## VI. jelenet

APA Akkor lássuk. *(Elindítja)*

LÁNY Ne szólj közbe! Most hol tartottam? Ja, igen. Aztán meg jöttél te, és akkor apád már csak ült, és egész nap bámult maga elé, közben meg...

ANYA *(kimegy a konyhába)* Apa, vigyek be almát?

LÁNY Ezt direkt csinálod, kislányom?

ANYA Apa, kéred az almát?

LÁNY Nem kéri az almát, az alma vasárnapra van... kislányom.

FÉRFI Csak szeretném megenni ezt a... levest. Csendben.



ANYA *(bekiabál a konyhából)* Szar? Azt akartad mondani, hogy ezt a szar levest?

FÉRFI Nem azt akartam mondani. Nem lehetne, hogy békén hagyjatok egy kicsit? Csak öt percre. Csak öt rohadt percet kérek, hogy meghalljam a rohadt gondolataimat. *(Behunyja a szemét, összeszorítja a szembéjait, mindkét keze ökölbe szorul az asztalon)*

LÁNY *(kifejezéstelen arccal és hanggal)* Apádnak gondolatai vannak, lányom.

ANYA *(hátratett kézzel megáll a konyhaajtóban)* Apa gondolkodik. Hagyjuk gondolkodni apát!

*Kis időre csend lesz. A férfi behunyt szemmel kívár, majd amikor megbizonyosodik róla, hogy senki sem szólal meg, kinyitja a szemét, és a lány lesajnáló tekintetével találja magát szembe.*

ANYA Én is gondolkodtam. Mi a majomtól származunk?

LÁNY Apád biztosan.

ANYA De mi is, nem?

FÉRFI Igen, kislányom, mi mind a majomtól származunk.

LÁNY De apád biztosan.

ANYA Na, de ha a majomtól származunk, akkor mi is a dzsungelben éltünk?

LÁNY Ott legalább volt mit enni.

*A férfi szürcsölni kezdi a levest, közben továbbra is farkasszemet néznek a lánnyal.*

ANYA De akkor egyvalamit nem értek.

LÁNY Egyvalamit? Örülj neki, kislányom!

ANYA Amikor a dzsungelben éltünk, akkor mi is szőrösök voltunk?

LÁNY Most is szőrösök vagyunk.

ANYA Igen, de úgy mindenhol.

LÁNY A férfiak mindenhol szőrösök, kislányom.

ANYA De akkor mi miért nem?

LÁNY Ilyen az evolúció, kislányom. Az embernek már nincs szüksége szőrre. Fejlődünk. Tudod, a férfiak régen még vadásztak. Akkor még volt mit enni. A nők otthon őrizték a tüzet a barlangban, a férfiak meg ételt tettek az asztalra.

APA *(megállítja)* Ez most nem fontos. Jégkorszak, ősemberek, ugorhatjuk?

ANYA Persze, persze. Ugorjuk. De várj még! Azt még mindig nem értem, hogy miért nő a hajunk.

APA Nem ezért vagyunk most itt.

ANYA De ez akkor is annyira furcsa. Neked nem?

APA De, furcsa.

ANYA Annyira izgatott vagyok. Érzem anya hangulatát, meg hal-  
lom a gondolatait. Neked is jó? Mit érzel?

APA Nekem kényelmetlen érzés. Minden szörcsög meg feszít. Mint-  
ha minden mozogna bennem.

ANYA Jaj, ne nyavalyogj már! Élvezd!

APA Nem nyavalygok, csak te kérdezted. Próbálok nem figyelni a  
testre.

ANYA Menjünk! Indítsd tovább!

APA Rendben, csak áthajtom ezt a részt.

ANYA De állj meg a hajnál.

APA De az most nem lényeges.

ANYA De szeretném hallani anya gondolatait, miközben magyaráz-  
kodik. Annyira élvezem.

APA Rendben. *(Továbbhajtja, majd elindítja)*

ANYA De tudod, hogy mit nem értek? *(Elgondolkodva kocogtatni  
kezd a kanállal a homlokát)*

LÁNY Nem tudom, kislányom, hogy mit nem értesz. Mit nem ér-  
tesz?

ANYA Azt, hogy a haj miért kell? Az mire jó?

LÁNY *(büszkén, amiért tudja a helyes választ)* Azért kell, hogy meg  
ne fázzon a fejed.

ANYA De miért kell, hogy állandóan nőjön? Mert azt értem, hogy a  
köröm állandóan nő...

APA *(belehajt egy kicsit, majd megállítja)*

ANYA ...ha a testünkről kihullott a szőr, akkor a hajunk miért nem  
hullott ki? De ha nem is hullott ki, akkor meg miért nő állandó-  
an? Mert megállás nélkül nő, anya. Ha nem vágjuk le, akkor éle-  
tem végéig nőni fog? Akkor is nőtt, amikor ősemberek voltunk?

APA *(belehajt, megállítja)*

ANYA ...Akkor az ősemberek nagy szőrgolyók voltak a hajuk mi-  
att? Vagy húzták maguk után a földön? És akkor hogy vadásztak?  
Hogy nem haltak ki, ha mindenbe beleakadt a hosszú hajuk? Mi-  
ért nem ette meg őket valami, amikor beleakadt? Vagy ha nem  
nőtt, akkor most, hogy már kifejlődtünk, miért igen? Ezt nem  
értem. Apa, te gondolkodtál már ezen?

APA *(megállítja)* Erre gondoltál?

ANYA Igen! Anya teljesen össze van zavarodva! *(Az apa nem reagál)*

De nem ezért vagyunk itt, ugye?

APA Nem, nem ezért.

ANYA Értem.

ANYA Jól van, akkor folytassuk. Pedig olyan...

APA *(elindítja)*

*A lány és a férfi szótlánul mered maga elé, és a gondolataikban próbálnak rendet tenni... sikertelenül.*

ANYA Apa?

LÁNY Apádat nem érdeklik ezek a dolgok, kislányom. Hülye ő ezekhez.

ANYA Apa, nem vagy hülye. Tessék, hoztam neked almát. *(Előveszi az almát, amit eddig a háta mögött tartott)* Tessék, a kanalat is elmostam. *(A kanalat is a férfi felé nyújtja, aki először az almáért nyúl, majd elveszi a kanalat)*

FÉRFI Köszönöm, kicsim! *(Megpróbálja megsimogatni az anya feje búbját, de csak egy suta vállveregetés sikeredik belőle)*

LÁNY Vidd vissza azt az almát, hallod?

ANYA *(érzéstelen kifejezéssel)* Apának hoztam, mert ideges.

FÉRFI Nem vagyok ideges.

APA *(megállítja)* Most kezdődik?

ANYA Igen. Honnan tudod?

APA Nem tudom.

ANYA De te is itt vagy. Ennek nem így kellene történnie. Cseréljük vissza.

APA Már nem cserélhetünk.

ANYA Félek. Te nem félsz?

APA Most ne rám figyelj, nem rólam van szó.

ANYA De félek. Látom, hogy mi fog történni, és nem akarom, hogy megtörténjen.

APA Csak távolodj el magadtól, és éld át úgy, ahogy az megtörtént.

ANYA *(a lányra néz)* Mindjárt megteszi.

APA Igen. Mindjárt megteszed. *(Elindítja)*

LÁNY Dehogynem, mindig ideges vagy.

FÉRFI Most nem vagyok.

LÁNY Pedig én nagyon úgy nézem, hogy ideges vagy. És egyre idegesebb leszel, igazam van?

ANYA Tessék, apa, ne idegeskedj.

FÉRFI Nem kell, kicsim. Majd vasárnap megesszük. Az már csak három nap.

LÁNY Négy.

FÉRFI (*félrebiccenti a fejét*) Mi van?

LÁNY Négy nap.

ANYA Szagolgatni szabad? (*Szaglássza az almát*)

FÉRFI Már hogy lenne négy?

LÁNY Úgy, hogy négy nap múlva lesz vasárnap.

FÉRFI Mi van?

ANYA Finomabb az illata, mint a levesé. A rohadt levesé.

FÉRFI Mit mondtál?

ANYA Rohadt...

LÁNY Négy nap.

ANYA ...leves.

FÉRFI Ma milyen nap van?

LÁNY Szerda!

FÉRFI Szerda. Az még három nap.

LÁNY Nem, mert csütörtök, péntek, szombat, vasárnap. Az négy nap.

ANYA Négy.

FÉRFI Már hogy lenne négy nap? Vasárnap már vasárnap van. Csütörtök, péntek, szombat. Az három.

ANYA Nem három!

FÉRFI Igen, kicsim, három.

LÁNY Négy. Ma szerda van, szóval szerda, csütörtök, péntek, szombat, vasárnap. Akár öt is lehetne. De csak négy.

FÉRFI (*becsukja a szemét és sóhajt egyet*)

ANYA (*visszafojtott dübvel*) Négy! Vagy öt. Vagy három! Nem mind-egy, apa?

FÉRFI Ma szerda van, tehát ha azt mondom, hogy még három nap, akkor ezt nem számoljuk, mert még három. Nem ezzel együtt három. A vasárnapot meg azért nem számoljuk, mert az már vasárnap. Tehát három. Nem négy, nem is öt, de nem is kettő, hanem három. Három nap múlva lesz alma.

ANYA Én értem! Megnyalhatom végre?

LÁNY Akkor számoljuk ki órákban. Pontosán tudod, hogy nekem van igazam, csak játszod itt a...

FÉRFI Te hülyének nézel engem? Szerinted én hülye vagyok?

ANYA Hülye vagy, apa! (*Kínos csendben nézik egymást a szülők, a lány egyikről a másikra néz*) De nem hozzám beszéltél, ugye? (*Belesza-*

*gol az almába, majd nagyon lassan kinyújtja a nyelvét, és óvatosan megnyalja)*

LÁNY Vidd...

ANYA Vidd vissza...

LÁNY ...az almát a konyhába!

ANYA ...a konyhába!

LÁNY ...a konyhába!

FÉRFI Edd meg, kicsim!

APA *(megállítja)* Elkezdődött.

ANYA Álljunk meg. Nem bírom.

APA Megálltunk. Már megálltunk.

ANYA Szétszakadok. Egyszerre vagyok mindkettőnkben.

APA Nincs semmi baj. Lehet, hogy ez most jobban megvisel, de ki kell bírnod.

ANYA De nem bírom.

APA Nagyon jól csinálod.

ANYA De nehéz.

APA Mindjárt sikerül, csak folytasd tovább és hagyd, hogy átmenjen rajtad.

ANYA Csak egy kicsit hadd pihenjek.

APA Most kell folytatni. Indulunk. Készülj! *(Visszahajtja, majd elindítja)*

LÁNY Vidd vissza az almát a konyhába!

FÉRFI Edd meg, kicsim!

ANYA Mit?

FÉRFI Az almát.

*A lány megköszörüli a torkát és helyezkedik a székében, a férfi lassan leteszi a kanalat a tányér mellé, közben végig egymás szemébe néznek.*

ANYA Az almát? *(Gyűlölettel nézi az almát)* Megehetem?

FÉRFI Meg.

ANYA Anya...

FÉRFI Anyádnak ehhez semmi köze.

LÁNY Vasárnap lesz alma. Négy nap múlva. Addig leves van.

FÉRFI Vasárnapig még három leves van, de most alma van.

ANYA Alma van.

FÉRFI Az.

LÁNY Kislányom, vidd vissza szépen azt az almát a konyhába, jó?

FÉRFI Harapj bele!

ANYA Anya...

FÉRFI Harapj bele, hogy csak úgy harsogjon, és a leve csorogjon végig a nyakadon. Anya majd szerez másik almát, ugye, anya?

*Abog a vita során egyre nagyobb indulatok törnek a felszínre, az anya annál nehezebben tudja uralni a helyzetet és tartani a kontrollt. Minden mondattal egyre több és több fájdalom és düh veszi át az alaphangulat helyét.*

LÁNY Szerez? Én szerezzek almát? Honnan szerezzek?

ANYA A fán terem.

LÁNY Tényleg? A fán? És hogy szerezzek? Lopjak?

ANYA Lopjál!

LÁNY És ha börtönbe kerülök, akkor ki főz majd levest?

FÉRFI Almalopásért nem kerülsz börtönbe.

ANYA Azért nem.

LÁNY Te már csak tudod, nem igaz?

ANYA Én tudom.

LÁNY Nem te.

ANYA *(vádln)* Nem, nem én.

FÉRFI Anya majd szerez neked másik almát, kicsim. Te edd csak meg nyugodtan.

ANYA Megehetem?

LÁNY Kislányom. Apád csak azért mondja, hogy edd meg az almát, hogy engem bosszantson.

FÉRFI Anyát bosszantja, ha eszel, kicsim.

ANYA Anya... *(Sírás kerülgeti)*

FÉRFI Egyed meg szépen azt az almát, kicsim!

LÁNY Kislányom, gyere csak ide, csillagom.

FÉRFI Ne menj oda!

ANYA Kértek belőle? Mindhármunknak jut. *(Próbálja kettétörni)*  
Apa, elosztod?

LÁNY Gyere ide, kislányom, majd én elosztom.

FÉRFI Az egész alma a tiéd, kicsim. Edd meg mind!

ANYA Majd anya elosztja, és akkor mindenkinek jut. *(Odamegy a lányhoz, és odanyújtja neki az almát)*

LÁNY Majd én mindjárt elosztom. *(Kettős érzéssel küszködve, de végül elveszi az almát és feláll a székből)* Ezt apádnak köszönheted.  
*(Sírva falni kezdi az almát)*

FÉRFI Én megmondtam.

LÁNY Anya, ne! *(Egyszerre az anyával)*

ANYA Anya, ne! *(Sírni kezd)*

FÉRFI Gyere ide, kicsim!

LÁNY *(leteszi a maradék almát az asztalra, odamegy az apához, és hátulról megöleli)* Ne haragudj, apa!

ANYA *(felveszi az almát és sírva enni kezdi)* Tessék! Ez kellett? Most már nincs alma. Ez kellett?

FÉRFI *(az anyának)* Milyen anya vagy te?

LÁNY Apa... *(Odamegy a férfhoz, hozzábújik és sír)*

FÉRFI Itt vagyok, kicsim, itt vagyok.

ANYA Ezt akartad? Ezt? Itt van. *(A csumát is megeszi)*

APA *(továbbra is háttal az eseményeknek)* Semmi baj, kicsim.

LÁNY *(fenyegetően nézi, ahogy az anyja tele szájjal rág és az orrán szuszogva nyeli az almát)* Anya, úgy volt, hogy mindenkinek jut.

ANYA Mhm... Igen. *(A haját kisimítja az arcából)* Jut mindenkinek. Leves. Az jut mindenkinek. *(A többiek szóltanul nézik, amint leül az asztalhoz, kezébe veszi a kanalat, majd amikor lenyeli az utolsó falat almát is, nekilát a levesnek)* Nagyon finom ez a leves. Tele van vitaminnal.

APA Menj, kicsim! Ülj szépen a helyedre!

FÉRFI Menj!

LÁNY *(a férfinak)* Apa!

APA Menj!

LÁNY *(az apának)* Apa!

LÁNY *(feldúlva áll az asztal előtt)* Nem!

APA Egyél, kicsim! *(A férfi kézbe veszi a kanalat, és a lányt nézve enni kezdi a levest)*

ANYA Egyél csak, más úgysincs.

LÁNY *(dühösen felveszi a kanalat)* Nem. Nem vagyok éhes.

APA Dehogynem, egyél csak!

LÁNY *(az anyjának)* Dögölj meg! Dögöljete meg mindketten! Utállak benneteket! Rohadjatok meg mind! Megettétek a vasárnapi almát.

*Az anyára mutat a kanállal, majd egy subintó mozdulatot tesz vele. Az anya eszméletlenül előreesik, hogy koppan a feje az asztalon.*

LÁNY Mindkettőtöket utállak! Dögöljete meg mind!

*A kanállal most a férfira mutat, aki a subintó mozdulat után az apával együtt esik össze.*

LÁNY Elég legyen! Elég legyen! Ne csapkodjátok már az asztalt!

Csend legyen! Mindenki fogja be a száját! Ne kiabáljatok! Elég!

Nem bírom tovább! Hagyjátok abba az ordibálást! Ti ordibáltok, ti hagyjátok abba! Mindenki ordibál. Igen, ez az! Mindenki ordibál!

*Hirtelen elcsendesedik, leül a helyére és hallgatózni kezd.*

LÁNY Hallottátok? Nem. De, de. Én is hallottam. Menjetek a konyhába. Beengedjem, anya? Ne! Gyere, kislányom, nézzük meg, hátha találunk még egy almát.

*A lány rángatni kezdi az anyját, majd a férfit is rángatja, amire az feláll, a lány mögé megy, és megsimogatja a haját. A lány erre elrövedő tekintettel motyogni kezd, a kezeit a szék karfájára szorítja.*

LÁNY Ne, anya. Ne hagyjuk most itt apát. Nem lesz semmi baj. Apa... Apa gondolkodik. Igen. Apa gondolkodik. Apa... Már megint? Ja. Megint. Megint. Nem lesz ez így jó. Apa! Maradj itt, kicsim! Nem, ez így nem lesz jó. Apa... Hallgass, lányom, apád most gondolkodik.

*Miközben a lány végig magában, de érthetően beszél, a férfi mindent összehűszepakol az asztalról a táskába, ami eddig az ajtó mellett volt a falnál. Odasétál az ajtóhoz és visszafordulva még egy kicsit hallgatja a lányt.*

FÉRFI Köszönöm.

LÁNY Apa, nem lesz semmi baj. Most hallgass, kislányom. Hallgass! Hallgass már el! De hát már nem is beszélek. Kezdjük. Nem neked mondja, kislányom. Nem neked. Mindjárt kezdjük. Nem. Nem akarom! Igen, kezdődik.

*A férfi lekapcsolja a lámpát.*

*Vége*





# Számunk szerzői

FEHÉR Miklós (1994) író

KOCSIS Árpád (1988) író

LÉNÁRD Róbert (1983) író, rendező

MADÁR Anikó (1984) újságíró

SZALAI Bence (1992) színész

SZERDA Zsófia (1985) újságíró, fényképész

TERÉK Anna (1985) költő, író

VARGA Tamás (1976) színész

